

תאריך הסיור: יום שני, 11.4.2022

משך הסיור: תחילת הסיור 09:30, סיום משוער 15:30 (בקירוב)

נקודת מפגש: במבואת הכניסה למוזיאון ארץ ישראל. רחוב חיים לבנון 2 רמת אביב.

הגעה באוטובוסים: דן: 127, 45, 25, 24, 13, 7, אגד: 271, 270, 171, 126. אפיקים: 121, רכבת: האוניברסיטה.

חניה: חניה בתשלום צמודה למוזיאון, עלות חניה יומית 25 ₪.

רכב: WAZE. לבאים מצפון ולבאים מדרום: יורדים מאיילון בשדרות רוקח, ממשיכים עד לצומת דרך נמיר. פונים ימינה (נמיר) ומיד שוב ימינה לרחוב חיים לבנון. ממשיכים ברחוב חיים לבנון עד הכניסה למוזיאון.

תוכנית הסיור

סיורנו השלישי יוקדש לשלוש תערוכות מעמיקות וכמעט מדיסטיביות המוצגות במוזיאון ווילפריד שבקיבוץ הזורע ובגלריה זוזו בעמק חפר. נתחיל את ביקורנו במוזיאון ווילפריד בו מוצגת תערוכת היחיד 'סדק' של האמנית טליה קינן לצד תערוכה קבוצתית הנושאת את השם 'צל של ספק' המארכת שישה אמנים: איתמר ניומן, דבורה מורג, חנה סהר, נרדין סרוג'י, לי ינור ותמיר שרת. את שתי התערוכות אצרה ותלוה שיר מלר-ימגוצ'י - אוצרת המוזיאון. נתחיל בתערוכתה של טליה קינן - סדק. קינן היא אמנית רב-תחומית, בוגרת תואר שני באמנות בבצלאל ומרצה. קינן הציגה בתערוכות רבות בארץ ובחו"ל, וזכתה בפרסים רבים, ביניהם לאחרונה בפרס עידוד היצירה של משרד התרבות (2022). בתערוכת היחיד של טליה קינן היא מבקשת לגרות את המבט אל הסדק הנוצר במרווח שבין הממשי והמדומיין. היא יוצרת חלל בדיוני, שמזמין את הצופה לשוטטות כמו בתוך חלום, לשהייה מדיסטיבית ברגעי ביניים שזמניותם נוכחת במלוא עוצמתה. במהלך השיטוט נאספים רשמים המתגלים לאיטם ונספגים פנימה באופן המשלים את תמונת השיטוט ומילוי הסדק המדומיין. טליה עוסקת ברישום כתרגול יומיומי, המושך אליו דימויים וחוויית מהיומיום והסביבה הקרובה ומבוסס על התבוננות במה שלכאורה שולי וחסר וחשיבות. היא נעה בין דו - מימד להקרנות וידאו ואור ויוצרת סוג של 'מופעים' מתעתעים החושפים בכל פעם את הקסם המובלע בהם. התערוכה השניה במוזיאון נושאת את השם 'צל של ספק ומציעה מהלך הפוך ומפוכח. זוהי התבוננות של היקסמות מתעתועיו של הדימוי ובה בעת - התפוגגות מהקסם עצמו. מקורו של המושג "מאיה" בהינדואיזם ובבודהיזם ומשמעותו-אשליה. הטלת ספק והתבוננות בטבעה האשלייתי והמשתנה של המציאות מאפיינות את התורה הבודהיסטית מראשיתה. זהו חופש הנחוץ כדי לראות את טבעה האמיתי של המציאות. דבורה מורג מציגה מבוך ובו דלתות פתוחות קמעא המצוירות על בד שחור ומזמינות את הצופה להיכנס למרחבים מדומיינים. תצלומיהם של חנה סהר ותמיר שר נעים בין הנכסף והמוכר, בעבודת הוידאו של לי ינור, One Story, מתחלפות ביניהן ידיים מושטות של גבר ואשה אשר מנסות לשווא להיאחז בפרח, איתמר ניומן מצייר מחזה שיש בו שלווה ואימה בו זמנית ואילו נרדין סרוג'י, בעבודת הוידאו Cube מחפשת דרך מוצא מהקוביה הלבנה. בדרכנו חזרה לתל אביב נעצור בגלריה זוזו בעמק חפר. בימים אלו מוצגת במקום התערוכה 'ארבעה כיווני אוויר' שתמשיך לשמר עבורנו את אווירת התעתועים המלווה את היום כולו. התערוכה 'ארבעה כיווני אוויר' מארכת את האמנים בלהה אהרוני, מרגו גראן, ינאי קלנר, עמיר רוזנברג, ומזמינה את הצופה "לשהות במרווח שבין אשליה ומציאות; בפער שבין הראיה והידיעה; אל מול הצורך להאמין למה שנראה לנגד עינינו קיימת הידיעה שאולי הדברים אינם באמת כפי שהם נראים" (מתוך טקסט התערוכה). לדברי אוצרת התערוכה, רותי חינסקי אמיתי המכנה המשותף הראשון הבולט לעין בעבודותיהם של ארבעת האמנים בתערוכה, נוגע להשפעה הרבה של הטבע והפעולה הטבעית על עולמם הפנימי, כפי שהם משתקפים בדימויים, במילון הצורות, בחומריות, במרקמים ובעמל הכפיים המושקע בהן. העבודות הן מקטעי סביבות של מרחבי המחיה הפנימיים שבתוכם הם פועלים. החיבורים בין ארבעתם הם בראש ובראשונה תחושתיים ואינטואיטיביים ורק אחר כך אינטלקטואליים. זוהי סוג של בחינה

אינסופית של חיים במציאות טרופה, שבה האישי, החברתי, המדעי, המיסטי, הפוליטי, המקומי והגלובלי מתמזגים זה בזה. העבודות בתערוכה הן אמנם חלק מתהליכי עבודה ממושכים, אך רובן נעשו סמוך להקמת התערוכה ומקצתן אף הושלמו בחלל עצמו בעת ההקמה. לכן, קריאתן בנקודת הזמן העכשווית, שבה מבנים שפעם היו יציבים מתפוררים או נמצאים על סף קריסה, היא רלוונטית.

לתשומת לבכם,

לצערנו, לא נוכל להמתין למאחרים. אנא הגיעו דקות אחדות לפני השעה 09:30 במוזיאון ווילפריד תמתין לנו פינת קפה חביבה. במציאות הנוכחית נקפיד מאד על עטיית מסכות במהלך כל הסיור.

להתראות ושמרו על בריאותכם.